

ΠΡΟΣ

.....

ΔΗΛΩΣΙΣ – ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ – ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Τοῦ τοῦ, κατοίκου, ὁδὸς

Ὡς γνωστόν, κατόπιν σχετικῆς σας προσκλήσεως μοῦ ζητεῖτε νὰ σᾶς ἐνημερώσω ἂν καὶ πότε πρόκειται νὰ ἐμβολιασθῶ ἔναντι τῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ. Μὲ ‘ἐνημερώσατε’ δὲ ὅτι, ἂν δὲν ἐμβολιασθῶ θὰ ἀναστείλετε τὴν μεταξύ μας ἐργασιακὴ σχέση, ὅποτε καὶ θὰ παραλείπετε τὴν καταβολὴ τοῦ μηνιαίου μου μισθοῦ.

Τόσον ἡ ἀπαίτησή σας αὐτή, ὅσον καὶ οἱ ὡς ἄνω ἀπειλές, ὑπὸ τις ὁποῖες ‘διανθίζεται’, εἶναι παράνομες. Διότι τὸ ἂν ἐμβολιασθῶ ἢ ὄχι ἔναντι τῆς ἐν θέματι νόσου, ὡς ἀφορῶν σὲ ζήτημα σχετιζόμενο μὲ τὴν υἰγεία μου, ἀποτελεῖ εὐαίσθητο προσωπικό μου δεδομένο, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχετε κἂν τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτᾶτε, διότι ῥητῶς σᾶς τὸ ἀπαγορεύω.

Ἐξ ἴσου παράνομες τυγχάνουν καὶ οἱ θρασυτάτες ἐκ μέρους σας ἀπειλές περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐργασιακῆς μου σχέσεως καὶ τῆς διακοπῆς τῆς καταβολῆς τοῦ μισθοῦ μου, διότι συνιστοῦν περίπτωση παρανόμου ψυχολογικῆς βίας, μέσῳ τῆς ὁποίας δοκεῖτε τὴν κάμψη τῆς βουλήσεώς μου καὶ τὸν βίαιο ψυχαναγκασμό μου νὰ ὑποβληθῶ στὸν ἐμβολιασμό, προκειμένου νὰ συνεχίσω νὰ ἐργάζομαι καὶ νὰ ἀμείβομαι γιὰ τὴν παρεχομένη πρὸς ὑμᾶς ἐργασία μου, πρᾶγμα ποῦ ἄριστα γνωρίζετε ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν χρεωδῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν χάριν τῆς ἀξιοπρεποῦς διαβιώσεως ἐμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας μου.

Ἡ στάση σας αὐτή, καίτοι ἐπεξηγεῖται σαφῶς, ἐν τούτοις οὐδόλως δικαιολογεῖται νομικῶς καὶ εἶναι ἐντελῶς παράνομη. Ὅπωςδὴποτε θεωρεῖτε ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ πολιτικοῦ, οικονομικοῦ καὶ δημοσιογραφικοῦ ἐσμοῦ, ποῦ τὴν στηρίζουν, αὐταρχικὴ ἐπιβολὴ στοὺς πολῖτες ὀλοκληρωτικῶν μέτρων ἐξαναγκασμοῦ σὲ πράξεις ἢ ἀνοχὴ πράξεων ἀντιθέτων πρὸς τὴν βούλησή τους, ποῦ τοὺς ὑποβιβάζει στὸ ἐπίπεδο τοῦ ζώου ἢ, στὴν καλύτερη περίπτωση, στὸ ἐπίπεδο τοῦ δούλου, δύναται νὰ ὑλοποιεῖται ἀζημίως γι’ αὐτοὺς ποῦ τὰ ἐπιβάλλουν καὶ ἄρα καὶ γι’ αὐτοὺς ποῦ τὰ ὑλοποιοῦν. Παραγνωρίζετε ὅμως, ὅτι τὰ πλέον ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα, ὅση σκληρότητα καὶ ἂν ἐπέδειξαν ἔναντι τῶν μὴ συμμορφουμένων ‘πρὸς τὰς ὑποδείξεις’ καὶ ὅσο μαζικὴ καὶ ἂν ὑπῆρξε ἡ καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς ἀκμῆς τους, ὅποτε καὶ φάνταζαν ἀνίκητα, ἔρχεται ἡμέρα ποῦ ἔνεκα τοῦ βάρους τῆς ἰδίας των ἀκριβῶς ἀδικίας, καταπίπτουν σὰν χάρτινοι πύργοι στὴν πιὸ ἰσχνὴ πνοὴ τοῦ ἀέρα. Αὐτὸ θὰ συμβεῖ καὶ στὴν προκειμένη

περίπτωση και τόσον οί πρωταίτιοι τῆς συγκεκριμένης μαζικῆς προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ὅσο και οί συνεργοί τους θά τιμωρηθοῦν σύμφωνα μέ τόν Νόμο.

Ἐπί τοῦ παρόντος ἡ ἰσχὺς τοῦ κράτους δικαίου ἔχει ἐν τοῖς πράγμασιν ἀνασταλεῖ και τὰ θεμελιώδη ἀτομικά δικαιώματα και πρωτίστως ἡ ἔννοια τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας ἔχουν περιέλθει σέ καθεστῶς πλήρους ἀπαξίας ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, εἰς τρόπον ὥστε οί ἐκφράζοντες ἄλλην ἐπιστημονικήν ἄποψη ἢ ἀνησυχία γιά τοὺς κινδύνους ἐκ τοῦ συγκεκριμένου ἐμβολιασμοῦ στοχοποιοῦνται και λοιδωροῦνται σκαιότατα και ἀπροσχημάτιστα (σέ ἀνώτατο μάλιστα ἐπίπεδο, ἦτοι αὐτὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ και ἐνίων ὑπουργῶν του) μέ βαρύτατα μειωτικούς και δὴ ὕβριστικούς χαρακτηρισμούς σάν «ψεκασμένοι», οί δὲ τὰ ἀντίθετα πρεσβεύοντες ἐπιστήμονες ἰατροί σάν «τσαρλατάνο». Ἡ θρασεῖα ὅμως αὐτὴ συμπεριφορά, πού ἐκφράζεται ὅλως νομιμοφανῶς – ἐπ’ οὐδενὶ νομίμως – και μέ πλήρη κατάχρηση τῆς ἐκτελεστικῆς και νομοθετικῆς λειτουργίας ἐν εἴδει ‘τροπολογιῶν’ και ‘νόμων’, δὲν εἶναι τίποτε ὀλιγώτερο ἀπὸ ἀνεξίτηλη κηλίδα στὸν νομικό μας πολιτισμὸ και στὸ δημοκρατικό μας πολίτευμα.

Δυνάμει λοιπὸν τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Συντάγματος πού ἐπιβάλλει στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους και ἐν γένει στοὺς ἐργαζομένους στὸν εὐρύτερο δημόσιο τομέα τὴν ὑποχρέωση νὰ μὴ συμμορφώνονται σὲ ἀντισυνταγματικούς νόμους, και μέ τὴν ῥητὴ ἐπιφύλαξη παντὸς νομίμου δικαιώματος, σᾶς δηλῶ ὅτι δὲν προτίθεμαι νὰ συμπράξω στὴν ὑλοποίηση τοῦ ἀνωτέρω ἀντισυνταγματικοῦ μέτρου και τῆς τροπολογίας πού τὸ ‘ἐθέσπισε’ οὔτε συναινῶ στὴν εἰς βάρος μου παράνομη ἐφαρμογή του. Καλῶ δὲ συνάμα και ὑμᾶς ὅπως συμμορφούμενοι πρὸς τὸ Σύνταγμα και τὸν Νόμο μὴ συντελέσητε καθ’ οἰονδήποτε τρόπο στὴν εἰς βάρος μου ἐφαρμογή τῆς ὡς ἄνω ἀντισυνταγματικῆς τροπολογίας και τοῦ συγκεκριμένου δι’ αὐτῆς τεθέντος ἀντισυνταγματικοῦ και παρανόμου μέτρου τῆς ἀναστολῆς ἐργασίας και διακοπῆς καταβολῆς τοῦ μισθοῦ μου.

Σᾶς ὑπενθυμίζω δὲ ὅτι ἡ παροῦσα φέρει και τὸν χαρακτήρα ὑπηρεσιακῆς ἀναφορᾶς, ὥστε οὐδὲν μέτρο δύνασθε νομίμως νὰ λάβετε εἰς βάρος μου οὔτε νὰ ἐκτελέσετε τίς διατάξεις τῆς παρανόμου τροπολογίας, ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου και δὴ πλήρως – βάσει τοῦ Συντάγματος – αἰτιολογημένης ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς παρούσης.

Τὸ γεγονὸς ὅτι παρεισήχθη στὴν νομοθεσία τοῦ κράτους τροπολογία, διὰ τῆς ὁποίας σκοπεῖται ἡ ἐφαρμογή κανόνων ‘δικαίου’, οί ὅποιοι κατατείνουν στὸν μαζικῶς καταναγκαστικό και ἀθέλητο ἐμβολιασμὸ ἐργαζομένων ἀνθρώπων, ἐπαπειλουμένων τῶν ἀνωτέρω βαρυτάτων κυρώσεων, οὐδὲν ὡς σημαίνει ὅτι αἴρεται ὁ παράνομος και ποινικῶς κολάσιμος χαρακτήρας τῶν ἀνωτέρω μέτρων και αὐτῆς τῆς κατὰ κατάχρησιν ἐξουσίας θεσπισθείσης ἀντισυνταγματικῆς τροπολογίας.

Ἀθῆναι, 5 Αὐγούστου 2021

Ὁ ἀναφέρων

